

[Elsa-Merete Ross.]

Hvis genfremsettelsen af dette lovforslag yderligere kunne bestyrke ministeren i de tanker, som jeg forstår han allerede har om at effektivisere kommissions- og udvalgsarbejder, så var genfremsettelsen ikke forgæves.

Det radikale venstre vil naturligvis deltage i et udvalgsarbejde, selv om vi mener, at det på dette sene tidspunkt af folketings-samlingen ikke vil føre til et virkeligt resultat. Jeg forstår, at ministeren mener, at udvalget skulle begynde på sit arbejde og inddrage hele problemet i sine overvejelser. Da sætter jeg et stort spørgsmålstegn ved, om medlemmer af dette høje ting, med de massevis af love, vi mangler at få behandlet, inden folketinget skal hjemsendes, virkelig har tid til at gøre et arbejde i udvalget, som vil kunne være et forarbejde til næste år. Jeg ville være mere tilbøjelig til at mene, det var rigtigt, at man lod være at have arbejde i udvalget og udsatte det til næste år og så virkelig tog fat på en tilbunds-gående undersøgelse. Vi vil jo sandsynligvis højst få ét eller to udvalgsmøder, og det er kedeligt at starte på et stort arbejde og så blive afbrudt. Jeg vil altså foreslå, at man lod være at have udvalgsarbejde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Jeg er jo så heldig, at jeg kan takke samtlige ordførere for en, synes jeg, meget venlig behandling af det foreliggende lovforslag.

Det er min opfattelse, at vi herinde arbejder på et bedre oplyst grundlag i al almindelighed, og at vi derfor normalt er et hane-fjed foran, når det drejer sig om retsbevidsthed. Som regel er folketinget en lille smule foran befolkningen, og jeg synes, det er en god vekselvirkning, der dér bliver imellem folketing og befolkning, selv om jeg selvfølgelig må vende mig imod, at befolkningen normalt er dårligere oplyst, end folketinget er det, og altså har et dårligere informationsgrundlag for at ændre sin retsopfattelse.

Jeg skal ikke hænge mig længe i disse mere moralske betragtninger, men dog konstatere, at i dette spørgsmål tror jeg at folketinget for en gangs skyld er kommet langt bag efter den almindelige retsbevidsthed. Når folk, som jeg har mødt og har forelagt denne sag, har studeret sagen et øjeblik og

kigget lidt på argumentationen, så viser det sig, at man skal meget, meget langt, nærmest ud i ekstremistgrupper, for at kunne finde folk, der ville vende sig imod de hovedtanker, som er rejst i dette socialistisk folkepartis forslag. Jeg synes, det er en glædelig udvikling, at befolkningen er nået så langt, men det kunne jo godt skyldes, at folketinget i denne sag er kommet så umådelig langt tilbage.

Jeg må takke ministeren for, at han har tilsluttet sig tanken om, at noget bør ske på området, på den måde, at ministeren jo i sin tale her konstaterer, at den udvikling, der sker inden for hele dette felt, kræver en fleksibilitet i udvalgs- og kommissionsarbejde, som ikke findes i dag, og ministeren lover her fra talerstolen, at dette spørgsmål vil blive taget op. Jeg siger i min fremsættelse-tale den 22. marts i år:

„... hvis ikke udvalget kan gøre sig færdig, så dets betænkning kan indgå i tingets overvejelser i denne samling, må tinget gennemføre sin vilje uden at vente på udvalget.“

Det er selvfølgelig et forsøg på fra min side at levere en kritik af, at man nu i 12 år har skullet vente på dette. Jeg vil tro, at udvalget i sin tid blev nedsat, fordi man mærkede, at det, man kalder retsbevidstheden, var på gled, og at befolkningens retsbevidsthed på dette felt var ved at glide fra os, var ved at glide hen, hvor vi ikke rigtig kunne sikre os, at den var fornuftig; derfor nedsatte man udvalget, også fordi folketinget på det tidspunkt havde tanker som dem, der er rejst i dette vort forslag.

Jeg mener, det tjener ministeren til ære, at han nu vil sørge for, at vi hurtigt kan blive færdig med denne problematik; den har ligget alt for længe på folketingets bord.

Der loves af ministeren en betænkning om en måned om afkriminalisering sådan rent principielt, og der loves, at kriminalforsorgs-udvalget skal være færdig om et par måneder. Jeg synes, det er meget lyse udsigter, og jeg er lidt ked af den kritik, der er blevet rejst fra det radikale venstres ordfører, af tanken om, at der skulle kunne arbejdes med disse sager, fordi det er min opfattelse, at et udvalg principielt sidder, indtil næste samling påbegyndes, og at det ikke tager meget tid fra udvalget at stille de relevante spørgsmål og at modtage materialet og at